

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :

Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :

Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Tizenhatodik évfolyam.

III. füzet.

Márczius 1877.

Előfizetési díj egy évre : azok számára kik az „Országos Erdészeti-Egyesületnek” nem tagjai 8 frt; tagok számára az évi 5 frt alapítványi kamat, vagy évdíj beküldése mellett csak 3 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Hold-utca, 9. szám, II. em. — A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

Az erdőtörvényjavaslat az Orsz. Erdészeti-Egyesület szövegezése szerint. *)

Első czim.

Az erdők fenntartása.

1. FEJEZET.

Általános határozatok.

1. §. Az erdők használatát és kezelését, mások jogainak épen tartása mellett, csak a jelen törvényben meghatározott intézkedések korlátozzák.

2. §. Sem irtás, sem tarvágot meg nem engedhető azon erdőkben vagy erdőrészekben, melyek magasabb hegyek körgöretgején, havasok fensíkjaiban vagy hegytetőkön és gerinczen, meredek hegyoldalokon és ezek lejtőin hegyomlások,

*) Az alábbiakban közöljük az erdőtörvényjavaslat azon új szövegét, melyet az országos erdészeti egyesület állapított meg. Hivatkozunk itt az e tárgyban lapunk múlt évi IV. és XI. füzetének 220., 229. és 605 lapjain foglalt közlemé-

kő- vagy hógörgetegek és vizmosások támadásának megakadályozására szolgálnak, vagy a melyek eltávolítása folytán alantabb fekvő földek termőképessége vagy közlekedési utak biztonsága veszélyeztetnék, vagy szélvészrek rombolásának ut nyitnatnék.

Ezen erdők a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister által a szükséges előmunkálatok alapján, a jelen törvény kihirdetése napjától számított öt év alatt részletenkint kijelölni, terjedelmük a helyi viszonyokhoz képest meghatározatni és köztudomásra hozatni fognak, és ezen időponttól kezdve adómentesek vagy adókedvezményben részesítendők.

3. §. A 2-ik §. alá eső véderdők használati módját, — a mennyiben az a 10. §-ban említett rendszeres üzemterv által nem volna megállapítva, — a birtokosok által előterjesztett javaslat alapján, az erdőfelügyelő és a közigazgatási bizottság meghallgatásával a földmivelési minister határozza meg.

4. §. Az irtás tiltatik oly erdőkben, melyeknek eltávolítása által a futóhomok terjedésének ut nyitnatnék, vagy melyeknek talaja másnemű gazdasági mívelésre (szántóföld, rét, kert vagy szőlő) állandóan nem alkalmas.

5. §. Ha a 2. §-ban megjelölt véderdőkben, vagy a 4. §. határozatai alá eső futóhomokon álló erdőkben, vagy oly erdőkben, melyeknek talaja másnemű gazdasági mívelésre állandóan nem alkalmas, tarvágat, másnemű vágás vagy e

nyeire, s különösen még arra is, hogy a törvényjavaslat jelen új szövegének megállapításával az egyesület részéről, a mennyiben ez a főczél veszélyeztetése nélkül lehetségessé vált, irányadónak és illetőleg teljesítendőnek kellett tekinteni a földmivelési ministeriumnak a mikénti átdolgozás tárgyában kifejezett kívánalmát. A törvényjavaslat jelen szövege képezte a földmivelési ministerium által az egyes szakministeriumok, valamint az országos erdészeti és az országos magyar gazdasági egyesületek képviselőiből összehívott és Tisza Lajos önmaga elnökelete alatt megtartott szakértekezlet tanácskozásának alanyát. A szaktanácskozmány által elfogadott lényegesebb módosításokat a jelen szöveg befejezése után fogjuk ismertetni.

A szerk.

törvény rendelete ellenére irtás eszközöltetett, a kivágott vagy irtott terület legfeljebb hat év alatt újra beerdősítendő.

6. §. A 2. és 4. §§. alá eső véderdőkben és futóhomokon álló erdőkben, a tuskóirtás és gyökérirtás tilos.

7. §. A 2. és 4. §§. alá eső véderdőkben és futóhomokon álló erdőkben a legeltetés mindaddig tilos, míg az a fák és sarjadékokra vagy a talajra nézve kár nélkül nem történhetik s míg az erdőfelügyelő kihallgatása alapján a közigazgatási bizottság az iránt nem határoz.

Azon erdőrészek, melyekre nézve legeltetési tilalom áll fenn, az erdőbirtokos által nyilvános jelekkel látandók el.

8. §. A 2. és 4. §. alá tartozó véderdőkben és futóhomokon álló erdőkben, almot gyűjteni tilos.

9. §. Az erdei rovarok pusztításai ellen, valamint az erdőégés támadásának vagy terjedésének megakadályozására nézve, az erdőrendészeti hatóság a körülményekhez képest intézkedik.

Ily intézkedés ellen a felfolyamodás felfüggesztő hatással nem bir. A kik ily rendszabályok végrehajtását elmulasztják, azok helyett azt, az ő költségeikre, az erdőrendészeti hatóság a kir. erdőfelügyelő által eszközli. Nagyobb veszély esetében közigazgatási uton a községek tömeges közreműködése is igénybe vehető.

II. FEJEZET.

Különös határozatok.

Törvényhatóságok, községek, egyházi testületek és egyházi személyek, alapítványok, hitbizományok és közbirtokosságok erdeire nézve.

10. §. Törvényhatóságok, községek, egyházi testületek és egyházi személyek birtokában levő, továbbá alapítványok és hitbizományokhoz tartozó erdők, valamint a közbirtokossági

erdők is addig, míg közösen használtatnak, rendszeres gazdasági üzemterv szerint kezelendők.

Ugyanezen szabály áll oly testületek és részvénytársulatok erdeire nézve is, melyek a bányaipar céljaira szolgálnak.

Ezen gazdasági tervek, tekintettel az erdők terjedelmére, állapotára, az erdőbirtokos szükségleteire és az erdők okszerű jóvedelmezésére akként készítendők, hogy az erdők, jó karban tartása s használatuk tartamossága biztosítottassék, s a famivelésen kívül az erdei melléktermények használata is szabályoztassék.

Az erdőkezelési és erdőőrzési személyzet létszáma a gazdasági tervbe szintén befoglalandó.

A gazdasági terv készítésénél követendő részletes szabályok külön ministeri utasításban fognak kibocsáttatni.

11. §. Az előző §-ban említett erdőbirtokosok tartoznak a gazdasági tervet ezen törvény kihirdetése napjától számítandó öt év alatt önköltségükön elkészíttetni, s azt a közigazgatási bizottságnak két példányban bemutatni, mely azt a királyi erdőfelügyelő meghallgatása után saját véleménye kíséretében a miniszternek felterjeszti, ki a gazdasági terv felett határoz, s szükség esetében egészen új gazdasági tervnek elkészítését, vagy egyéb intézkedések megtételét rendelheti el.

Ha a gazdasági tervnek végleges megállapítása előtt új felmérés, vagy hosszabb időt igénylő egyéb munkálatok válnának szükségessé, az időközben alkalmazandó kezelési szabályokat a miniszter, vagy ennek meghagyásából a közigazgatási bizottság állapíthatja meg.

Törvényhatóságok és községek erdeire nézve a miniszter, a közigazgatási bizottság meghallgatása után a terv elkészítésére rövidebb határidőt is szabhat.

12. §. Gazdasági terv készítése a jelen fejezet határozatai alá eső erdők közül csak azon erdőknél mellőzhető, a melyek rendes gazdálkodásra nem alkalmasak, mi felett az illető erdőbirtokos bejelentése folytán s a közigazgatási bizottság meghallgatása után a miniszter határoz.

13. §. A ministerium által megállapított gazdasági tervtől eltérni nem szabad; ha azonban fontos okok kívánnák, annak megváltoztatására a birtokos kötelezhető, illetőleg az iránt folyamodhatik.

14. §. A 10. §-ban nevezett erdőbirtokosok a gazdasági terv szerinti erdőkezelés biztosítása végett kötelesek szakértő erdészeket tartani, s azokat a közigazgatási bizottságnak ezen állásukban való hivatalos megerősítés végett bejelenteni.

A közigazgatási bizottság beleegyezésével közös erdész tartására több erdőbirtokos is egyesülhet.

15. §. A 10. §-ban nevezett erdőbirtokosok az erdők megőrzése végett elegendő számú erdőőröket is kötelesek tartani.

Csekélyebb terjedelmű erdőkben azonban megengedhető, hogy az erdőkezelés az erdőőrzéssel ugyanazon személyekben egyesíttessék.

16. §. Ha a 10. §-ban említett erdőbirtokosok, a szükséges számú kezelő és őrző személyzet alkalmazását a kellő időben elmulasztják, a közigazgatási bizottság által határidő kitűzése mellett felhivandók, hogy azt teljesítsék, különben :

a) törvényhatóságoknál a földmivelési miniszterium,

b) községeknél a közigazgatási bizottság eszközli az ő költségükön a kinevezést,

c) a 10. §-ban említett egyéb jogi személyek pedig a 44. §-ban megszabott bírság alá vettetnek.

17. §. Magán-személyeknek a 10. §-ban említett erdőbirtokosokkal osztatlan tulajdonát képező érdeikben e törvény intézkedései a magánszemélyekre nézve is kötelezők.

III. FEJEZET.

Erdőrendészeti hatóságok és közegek.

18. §. Az első foku erdőrendészeti hatóságot a közigazgatási bizottság gyakorolja.

19. §. A közigazgatási bizottság a jelen törvény által külön hozzáutasított egyes eljárásokon kívül örködik a felett,

1. hogy az erdők kezelésénél a törvény határozatai és a miniszteri rendeletek szorosan megtartassanak, s a törvény szerint hozzáutasított gazdasági tervek (11. §.) szorosan követessenek. Ez utóbbi célból a közigazgatási bizottság a hozzá benyújtott gazdasági tervek egyik jóváhagyott példányát magánál megtartja;

2. a miniszter által kiadott rendeleteket és utasításokat végrehajtja;

3. a törvény által hozzáutasított esetekben rendeleteket és utasításokat bocsát ki és a tudomására jutott törvényellenes cselekményeket az illető kir. erdőfelügyelő meghallgatása után azonnal betiltja, halasztást nem tűrő esetekben azonban a királyi erdőfelügyelő véleményének meghallgatása nélkül is intézkedhetik, erről a kir. erdőfelügyelőt egyidejűleg értesítvén;

4. a közigazgatási bizottság esketi fel az erdőtiszteket, míg ellenben az erdőfelügyelettel és erdőőrizzettel megbízott erdőőri személyzetet a szolgabíró (rendezett tanácsu, vagy törvényhatósági joggal felruházott városokban a mezei rendőrügyekben illetékes első foku közeg); a közigazgatási bizottság örködik a felett, hogy az alkalmazott tiszti és altiszti személyzet a 30. és 31. §§-ban körülírt kellékekkel birjon; egyszersmind pontos névjegyzéket vezet a törvényhatóság területén alkalmazott összes felesketett erdészek és erdőőrökről;

5. a felügyelete alatt álló erdők állapotáról a törvényhatóságnak évenként jelentést tesz.

20. §. A közigazgatási bizottság a jelen törvényben előírt teendői végrehajtására saját kebeléből egy külön 3 tagu bizottságot választ, melynek az erdőfelügyelő is véleményező tagja. Ezen albizottság működéséről a közigazgatási bizottságnak annak rendes üléseiben jelentést tesz.

21. §. A másodfokú s egyszersmind a legfőbb erdőrendészeti hatóságot az egész országra nézve a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter gyakorolja, ki a szükséges szabályrendeleteket és utasításokat ezen törvény alapján adja ki.

22. §. A kormány által az összes erdők felett gyakorlandó főfelügyelet céljából az erdőterületekhez képest megynként vagy esetleg több megyére nézve egy kerület állapittatik meg, s mindenik erdőkerület élén egy, Ő Felsége által a miniszter előterjesztésére kinevezendő kir. erdőfelügyelő áll a szükséges segédszeméllyel ellátva.

23. §. Királyi erdőfelügyelő csak oly magyar honpolgár lehet, ki életének 24. évét betöltötte s elméleti szakképzettségét valamely erdőszeti akadémia teljes bevégezéséről, valamint belföldön tett felsőbb államvizsgálatról szóló bizonyítványok által igazolja, s legalább öt évig erdei szolgálatban volt.

24. §. A kir. erdőfelügyelő örökös a felett, hogy kerületében a jelen törvény határozatai s a miniszternek, valamint a közigazgatási bizottságnak rendeletei pontosan végrehajtassanak.

Tartozik különösen meggyőződést szerezni arról, vajjon a megállapított gazdasági tervek mindenben megtartatnak-e? s a törvénybe vagy hatósági rendeletbe ütköző erdőkezelést az illetékes közigazgatási bizottságnak azonnal bejelenti.

25. §. Ha a királyi erdőfelügyelő az erdőbirtokosok részéről oly világosan törvénybe ütköző erdőkezelést tapasztal, mely a hatóság haladék nélküli beavatkozását teszi szükségessé, a törvénybe ütköző cselekményt ideiglenesen betiltani köteles, miről a közigazgatási bizottságot azonnal értesíti.

Ily betiltás végrehajtásához úgy a törvényhatósági mint községi végrehajtó közegek, az erdőfelügyelő felhívására, a szükséges karhatalmat is megadni tartoznak.

26. §. A kir. erdőfelügyelő a közigazgatási bizottság felhívására erdőügyekben véleményt s javaslatot ad. Ugy-szintén, ha a közigazgatási bizottság hatáskörébe tartozó intézkedések szüksége forog fenn, felhívás nélkül is tartozik erre a közigazgatási bizottságot figyelmeztetni.

Ha a közigazgatási bizottság a kir. erdőfelügyelő előterjesztésére a szükséges intézkedéseket megtenni késik, ez utóbbi erről a miniszternek jelentést tenni köteles.

27. §. A kir. erdőfelügyelő a közigazgatási bizottság oly erdőrendészeti intézkedései ellen, melyeket törvénybe vagy miniszteri rendeletbe ütközőknek vél, vagy a melyeket a helyes erdőgazdászat érdekeivel összeegyeztethetőknek nem tart, a miniszterhez indokolt felterjesztést tenni tartozik.

28. §. A kir. erdőfelügyelő köteles területét évenként legalább egyszer beutazni, s magának az erdők állásáról meggyőződést szerezni, és eként szerzett tapasztalatait véleménye kíséretében a közigazgatási bizottság útján a miniszternek felterjeszti.

29. §. Minden erdőbirtokos köteles megengedni, hogy a kir. erdőfelügyelő vagy annak helyettese, erdejét bármikor bejárja, hogy magának az erdők állapotáról meggyőződést szerezzen.

30. §. Erdészségre vagy erdőkezelő tisztségre állami, vagy a 10. §-ban megnevezett erdőbirtokosok erdeiben csak oly egyén alkalmazható, a ki :

a) feddhetlen életü,

b) az erdőakadémiai tanfolyamot teljesen és sikerrel bevégezte s az erdészeti felsőbb államvizsgát belföldön letette.

A 10. §-ban megnevezett erdőbirtokosok jelen törvény kihirdetése után 5 év alatt kötelesek erdeik kezelésénél szakértő egyéneket alkalmazni.

31. §. Erdőöröknek a 10. §-ban nevezett birtokosok erdeiben e törvény kihirdetésétől számított 10 év alatt csak feddhetlen életű és 24. évüket betöltött, olvasni és írni tudó oly egyének alkalmazhatók, kik a földmivelési miniszterium által kiadandó utasítás szerint az erdővédi vizsgát jó sikerrel kiállották.

32. §. A 10. §-ban nevezett birtokosok erdeiben, valamint az államerdőkben, az erdőfelügyelettel megbízott egyének (erdőtisztek és erdőörök) szolgálatuk megkezdése alkalmával a 19. §. 4. pontja értelmében a közigazgatási bizottság vagy a szolgabíró (városokban az erre illetékes közeg) előtt esküt tenni tartoznak, mely eskü letételéről nekik bizonyítvány adatik ki.

33. §. Magánerdőbirtokosoknak is szabadságukban áll erdészeket és erdőöröket hatóságilag feleskettetni, ezekre nézve azonban az erdőbirtokos a közigazgatási bizottság előtt kimutatni tartozik, hogy ők a 30. és 31. §§. kellékeinek megfelelnek.

34. §. A hatóságilag feleskettett erdészek és erdőörök szolgálatukban közbiztonsági közegeknek tekintendők, és szolgálati érdekből viselt fegyverük vadászati jegyadó alá nem tartozik.

35. §. Az állami erdők és a 10. §-ban megnevezett erdőbirtokosok feleskettett erdőőrei kötelesek erdei naplót vezetni, melybe a felügyeletükre bízott erdőterületen elkövetett minden erdei vétséget bejegyeznék, akár önmaguk közvetlenül jöttek azoknak tudomására, akár mások közleménye által.

Ezen naplónak magában kell foglalnia a tettesek nevét, polgári állását és lakhelyét, a tett elkövetésére vonatkozó bizonyítékokat s a kártétel megjelölését.

Az erdőőrök a naplót önmaguk tartoznak írni és aláírni, s ha valamely napon erdei vétség elő nem fordul, ez is bejegyzendő.

A bejegyzéseken változtatni, vagy azokat kitörölni vagy kivakarni nem szabad. Minden pótlás külön, a kelet kitételével bejegyzendő.

Az erdőbirtokos vagy ennek megbízottja és a kár megterítője közt létrejött kiegyezés vagy a községi bíró által el nem intézett káreseteknek ezen napló alapján szerkesztett kimutatása, minden hónap 1. és 16. napján az illető szolgabíróhoz (városokban a mezei rendőrügyek elbírálására illetékes első foku közeghez) beküldendő.

36. §. A magánerdőbirtokosok szintén jogositva vannak felesketett erdészeik és erdőőreik által vétségi naplót vezettetni, melyre nézve szintén a 35. §. szabályai kötelezők.

Az ily erdőbirtokosok azonban tartoznak a vétségi napló vezetésével megbízott erdészt és erdőőrt, a felügyelete alá tartozó erdőterület megjelölésével, a közigazgatási bizottságnak bejelenteni.

37. §. Ha valamely felesketett erdész vagy evdőőr a szolgálatból kilép, az erdőbirtokos erről a közigazgatási bizottságot 15 nap alatt értesíteni tartozik.

38. §. Az erdészek azon erdőbirtokosok erdeire nézve, — kiknél szolgálatban állanak, a hatóságok által szakértőkül nem alkalmazhatók.

39. §. A felesketett erdészek és erdőőrök, midőn szolgálatban vannak, egyenruhát vagy közönséges ruházatukon valamely könnyen felismerhető jelt viselni kötelesek.

Ugy az egyenruha, mint az ismertető jel a közigazgatási bizottság által az illető kerületben közhírré tétetendő.

IV. FEJEZET.

Az erdőtulajdonosok által saját erdeikben elkövetett erdei kihágások.

40. §. Az ezen törvény fentebbi intézkedései ellen az erdőbirtokosok által elkövetett cselekvények, mint erdei kihágások, a következő §§. szerint büntetendők.

41. §. A ki erdőt a 2. és 4. §. alá tartozó véderdő vagy futóhomokon álló erdőterületen irt, vagy ha az irtás a hatóságilag megállapított gazdasági terv ellenére történt, holdankint 200—600 frtig terjedő pénzbírsággal büntetetik.

Ha a 2. §. alá eső véderdő területen tiltott tarvágat eszközöltetett, holdankint hasonlólag 200—600 frtig terjedhető pénzbírság szabandó ki.

Azonkívül a hatóság a felsorolt esetekben a kivágott vagy elpusztított területnek újra erdősítését rendeli el, s annak foganatosítására határidőt szab, mely azonban hat évet túl nem haladhat. A beerdősítési munkálatok a legközelebbi alkalmas időszakban azonnal megkezdendők s folytatandók mindaddig, míg a beerdősítés megtörténté az erdőfelügyelő által nem igazoltatik.

42. §. Ha az erdőbirtokos a kivágott vagy kiirtott erdőnek az 5. §-ban rendelt beerdősítését nem eszközölte, holdankint 5 forinttól 100 forintig terjedhető pénzbírsággal büntetendő.

43. §. Ha az egyházi személyek, egyházi testületek, alapítványok, hitbizományosok, közbirtokosságok vagy a 10. §-ban említett részvénytársulatok a gazdasági tervet a törvényes időben bemutatni önhibájuk miatt elmulasztják, ötszáz holdat meg nem haladó erdőknél 100 frttól 300 frtig, azon túl pedig 300 frttól 1000 frtig terjedhető bírsággal büntetendők.

Ezen büntetés minden ujbb félévi mulasztás után ismétlendő.

44. §. Ha a 43. §-ban említett erdőbirtokosok nem alkalmazzák a szükséges számú kezelő és őrző személyzetet, a közigazgatási bizottság által felhivandók, hogy azt a meghagyás kézhez vételétől számítandó három hónap alatt eszközöljék, s ha ezen idő alatt a meghagyásnak eleget nem tesznek, 500 holdat meg nem haladó erdőknél 100 frttól 200 frtig, 500 holdat meghaladóknál 200 frttól 1000 frtig terjedhető pénzbírsággal büntetendők.

Ezen pénzbírság kiszabása minden ujabb hat hónap sikertelen leteltével ismétlendő.

45. §. A tuskó és gyökér-irtásról, legeltetésről, alomgyűjtésről és a felesketett erdőőrök szolgálati kilépéséről szóló 6. 7. 8. és 37. §§. áthágásai 5 forinttól 25 frtig, ismétlés esetében 100 frtig, a rovarkárok meggátolását célzó 9. §. áthágása 10 frttól 100 frtig terjedhető bírsággal büntetendők.

46. §. Minden meg nem engedett eltérés a megállapított gazdasági tervtől, a mennyiben arra nézve a fentebbi §§. külön nem intézkednek, 25 frttól 500 frtig s ismétlés esetén 100 frtig terjedhető pénzbírsággal büntetendő.

47. §. A megállapított gazdasági terv ellenére eszközölt metaláni túlvágatás esetében, az erdőbirtokos pénzbírsággal büntetendő, mely a megállapított mennyiségen túl vágott fátöbblet értékének egy negyed részénél kisebb, és egész értékénél nagyobb nem lehet. — Ezenkívül pedig a túlhasználatot a közigazgatási bizottság által megszabandó idő alatt még a használat teljes beszüntetésével is helyre pótolni tartozik.

48. §. Az erdei kibágásoknál úgy a bírság, mint egyéb vagyoni kötelezettségekre nézve az erdőbirtokos felelős a vele együtt lakó házastárs, a vele házi közösségben élő gyermekei,

ugy szintén az erdő- vagy gazdatisztjei által elkövetett tilos cselekvényekért.

49. §. Azon erdőbirtokos, a ki erdejében másnak oly cselekvényt enged meg, mely erdei kihágást képez, ha az valóban elkövetetett, ugy büntetendő, mintha azt ő maga követte volna el.

50. §. Az erdei kihágásokért kiszabott pénzbírságok az országos erdei alapba folynak be.

Az erdei kihágás miatt elítélt, az eljárási költségekben is elmarasztalendő.

Felmentő ítélet esetében az eljárási költségeket az erdei alap viseli.

51. §. A kiszabott pénzbírság az elmarasztalt hagyatékát csak akkor terheli, ha az ítélet annak életében jogerejüvé vált. Egyéb jogi következmények meghatározhatása végett azonban az eljárás megindítását vagy befejezését az erdőbirtokos halála nem akadályozza.

52. §. Az erdei kihágások büntetése elévül, ha az ezen törvény által kiszabott pénzbírság 100 frtot meg nem halad, egy év, más esetekben két év alatt, a kihágás elkövetésének napjától számítva.

Ha azonban a kihágás oly természetű, melynélfogva a jelen törvény 41. és 42. §§-ai értelmében az erdőbirtokos az újrabeerdősítésre, vagy valamely átalakításra köteleztethetik, akkor ennek megállapítása végett az eljárás az elévülési idő eltelte után is megindítandó.

53. §. Az elévülés megszakad, bárki által az illető kihágásra nézve a bíróság vagy a közigazgatási bizottságnál tett írásbeli vagy jegyzőkönyvbe foglalt bejelentés által.

54. §. Erdei kihágások által másoknak okozott károk polgári uton érvényesítendők.

V. FEJEZET.

Illetékesség és eljárás az erdőtulajdonosok által saját erdeikben elkövetett erdei kihágásokra nézve.

55. §. Az erdei kihágások első folyamodásilag azon királyi járásbiróság által ítéltetnek el, a melynek kerületében azok elkövetettek.

56. §. Az erdei kihágások hivatalból üldözendők. A szolgabírák és községi előjárók minden tudomásukra jutott erdei kihágásról a királyi erdőfelügyelőt vagy a kir. járásbirót haladéék nélkül értesíteni kötelesek.

57. §. Az eljárásra nézve a kihágásokra vonatkozó általános büntető szabályok kötelezők, a következő §§-ban foglalt módosításokkal.

58. §. A kir. erdőfelügyelő erdei kihágásoknál a közvádító tisztét teljesíti, és a kerületében elkövetett minden erdei kihágásról a járásbiróságnak írásbeli jelentést tesz, melyben a kihágás tényálladéka, hivatkozással a jelen törvény illető §§-aira, megjelölendő.

Ha valamely erdei kihágás nem közvetlenül a királyi erdőfelügyelő által jutott a járásbiróság tudomására, ez a bejelentést a kir. erdőfelügyelővel közölni tartozik.

59. §. A bíróság a kir. erdőfelügyelő jelentését a vádlottal, valamint azokkal, kik érette felelősek (48. §.) az idéző levél mellett másolatban közli.

A vádlottak a tárgyalásnál magukat meghatalmazott által is képviseltethetik. A meghatalmazás azonban csak akkor érvényes, ha az hitelesítve, vagy két tanu által aláírva van.

60. §. A kir. erdőfelügyelő a tárgyalásnál a bíróságnak a tényállásra vonatkozó minden felvilágosítást megadni köteles.

Jogában áll azonban a vallomás tételre felhívott egyénekhez kérdéseket intézni.

A tárgyalás befejeztével a kir. erdőfelügyelő a büntetésre vagy felmentésre nézve indítványt tesz, melyre a vádlottak válaszolhatnak.

Az ítélet ellen a kir. táblához, az elmarasztaltakon kívül a kir. erdőfelügyelő is fellebbezhet.

61. §. A járásbiróságok erdei kihágásokban a kir. erdőfelügyelő által hozzájuk tett jelentés napjától számítva, legfeljebb három hónap alatt ítéletet hozni kötelesek.

(Folyt. köv.)

Az alföldi ákáczosok fordaidejének kérdéséhez.

Jelenlegi hivatásomnál fogva alkalmam nyílt a magyar alföld erdészeti viszonyait tanulmányozni; a magyar alföldön megforduló erdész figyelmét pedig nem kerülheti el azon körülmény, hogy itt az ákácznak kiváló szerep jutott.

Ez oka, hogy mindaz, a mit az ákáczról irnak vagy beszélnek nagyon érdekel. Mi természetesebb tehát, mint az, hogy az „Erdészeti Lapok“ folyó évi I. füzetének tartalmában az „Egy érdekes ákác állab“ megragadta figyelmemet.

Reám nézve az „Érdekes ákác állab“-nál csak maga a cikk érdekesebb, mert meglehetősen ismerem a vacsi erdőt, nemkülönben az annak jövedelmére befolyó helyi viszonyokat, sőt a vandalismussal vádolt erdészt magát is.

A cikk íróját, mint az erdészeti magyar irodalom egyik ügybuzgó harcosát, nagyon tisztetem, mindazonáltal nem érthetek egyet jelen cikkével, mely szerint rosszalando lenne azon erdészek és mezőgazdák eljárása, kik ákác állabjaiknak levágásával az állab 60—100 éves koráig nem várnak.